

ΕΤΟΣ 69ον

18 Ιουλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3555)

ΟΙ ΜΑΤΑΙΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Έχουμε άραγε σκεφτεί ποτέ πόσο χρόνο χάνουμε στις «μωρές ζητήσεις», στις μάταιες συζητήσεις και συναναστροφές; Ίδιως σήμερα, στην εποχή της πληροφορίας, όποτε και ή τεχνολογία θριαμβεύει, νεότεροι και μεγαλύτεροι ξοδεύουμε τόν χρόνο μας στή ματαιότητα. Ό τρόπος μέ τόν όποιο βλέπουμε τόν χρόνο τής ζωής μας εΐναι παράδοξος. Από τήν μία δέν άντέχουμε νά μήν έχουμε κάτι νά κάνουμε καί γι' αυτό προσανατολίζουμε τή ζωή μας στίς έκπομπές τής τηλεόρασης καί στήν εικονική πραγματικότητα. Από τήν άλλη διαμαρτυρόμαστε ότι εΐμαστε κουρασμένοι, ότι ό χρόνος μας εΐναι περιορισμένος, ότι ακόμη καί ό Θεός μπορεί νά περιμένει.

Ή άλλη πρόταση γιά τόν χρόνο μας

Ό απόστολος Παύλος μās προτρέπει: «Νά αποφεύγεις τίς ανήτες άναζητήσεις» (Τίτ. 3,9). Οί άνθρωποι τής εποχής του εΐχαν τή συνήθεια νά ξοδεύουν τόν χρόνο τους σέ «περί όνου σκιās» φιλοσοφικές συζητήσεις, σέ άναζητήσεις γενεαλογικών καταλόγων, προκειμένου νά βροϋν τήν καταγωγή τους, νά φιλονικούν γύρω από διατάξεις του μωσαϊκού νόμου. Γιά τόν Παύλο όλη αυτή ή ένασχόληση ήταν μάταιη καί άνώφελη. Ό Απόστολος τών Έθνών προτεΐνει, αντί γιά τέτοιου είδους συζητήσεις, νά πρωτοστατούμε σέ καλά έργα. Νά δείχνουμε άγάπη. Νά διακηρύσσουμε τήν άξιοπιστία του λόγου του Θεού μέ τή ζωή μας. Καί νά διαθέτουμε τόν χρόνο μας τόσο στήν προσφορά στόν συνάνθρωπο, όσο καί στό κήρυγμα τής σωτηρίας καί τής αιωνιότητας, γιά νά μήν ξοδεύεται άσκοπα.

Πνεύμα περιεργείας καί άργολογίας

Τί εΐναι όμως αυτό πού μās ώθει στή ματαιότητα τών «μωρών ζητη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Αποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαι-
οῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ
Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενε-
αλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιῦστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.
Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι
ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν
πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα πα-
ραχειμάσαι. Ζητᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μὴδὲν
αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς
ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπα-
σαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

σεων»; Εἶναι ἡ ἀπουσία πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ στή ζωή μας. Καί
αὐτό δέν ἔχει νά κάνει μέ τήν κατά κόσμον μόρφωσή μας ἢ τὰ ὅποια χα-
ρίσματά μας. Κάποτε μάλιστα αὐτά συμβάλλουν στήν ἀπουσία, διότι μᾶς
κάνουν νά πιστεύουμε ὅτι τὰ ἔχουμε βρεῖ ὅλα. Ὅτι μπορούμε νά ζήσου-
με χωρίς Θεό. Ἐχοντας βουλευτεῖ στή συνήθεια τῆς ζωῆς, ἀργολο-
γοῦμε. Καί μένουμε στή ματαιότητα πού κρύβεται στό σχόλιο καί τήν
κατάκριση, εἴτε αὐτή γίνεται ἐνώπιον τῶν ἄλλων, εἴτε περιλαμβάνεται
στήν παρακολούθηση καί ἀκρόαση τῶν «ζητήσεων» τῶν ἄλλων, ὅπως
γίνεται στήν τηλεόραση καί στό διαδίκτυο. Ἡ ἀργολογία καί ἡ κατάκρι-
ση δείχνουν ὅτι ἡ ζωή μας δέν στηρίζεται στήν ἀγάπη. Γιατί αὐτός εἶναι
ὁ γνήσιος πνευματικός προσανατολισμός. Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί
τόν συνάνθρωπο.

Τήν ἴδια στιγμή ἰκανοποιεῖται μέσω τῶν «μωρῶν ζητήσεων» τό
πνεῦμα τῆς περιεργείας, τό ὅποιο ἡ πατερική μας παράδοση ἀπορρίπτει,
διότι αὐτό εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐνασχόληση μέ τὰ μάταια. Ἡ περιέργεια δέν
ἔχει νά κάνει μέ τήν ἐπιστήμη καί τήν πρόοδο, οὔτε μέ τήν ἐργασία καί
τή βελτίωσή της. Ἐχει νά κάνει μέ τή ρυπαρότητα πού φέρνει ἡ ἐνασχό-
ληση μέ τίς ἁμαρτίες καί τὰ πάθη τῶν ἄλλων. Μέ τήν τάση γιά αὐτοδι-
καίωσή μας ἐπειδὴ ἐμεῖς δέν εἴμαστε σάν αὐτούς. Ἀλλά καί μέ τήν ψευ-
δαίσθηση τῆς κοινωνικότητας, τήν ὅποια ἡ περιέργεια μᾶς προσφέρει.
Ὅτι καθὼς ἀσχολούμαστε μέ τή ματαιότητα, ἔχουμε τή δυνατότητα νά
εἴμαστε ἐνταγμένοι στόν κόσμο. Ὅτι δέν εἴμαστε δῆθεν περιθωριοποι-
ημένοι. Ὅτι γνωρίζουμε τί συμβαίνει. Ὅτι μπορούμε νά συζητήσουμε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, αὐτά τὰ λόγια εἶναι ἀξιόπιστα καί δέλω νά τά τονίζεις κατηγορηματικά, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψει στόν Θεό νά φροντίζουν νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα. Αὐτά εἶναι τὰ καλά καί ὠφέλιμα στούς ἀνθρώπους. Νά ἀποφεύγεις τίς ἀνόητες συζητήσεις καί τά σχετικά μέ γενεαλογικούς καταλόγους καί τίς φιλονικίες καί τίς διαμάχες γύρω ἀπό θέματα τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου, γιατί εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιες. Ἄνθρωπο αἰρετικό νά τόν ἐγκαταλείψεις μετά ἀπό μία ἢ δεύτερη νουθεσία, γιατί νά ξέρεις ὅτι αὐτός ἔχει διαστραφεῖ καί ἀμαρτάνει καί καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του. Ὅταν σοῦ στείλω τόν Ἄρτεμᾶ ἢ τόν Τυχικό, σπεῦσε νά ἔλθεις κοντά μου στή Νικόπολη. Γιατί ἐκεῖ ἀποφάσισα νά ξεχειμωνιάσω. Τόν Ζηνᾶ τόν νομικό καί τόν Ἀπολλῶ νά τούς στείλεις καλά προετοιμασμένους (καί χειροτονημένους), γιά νά μὴν τούς λείπει τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα, γιά τίς ἀπαραίτητες ἀνάγκες τους, γιά νά μὴν εἶναι χωρίς πνευματικούς καρπούς. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν χάρις στήν πίστη μας. Ἡ χάρις νά εἶναι μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μέ τούς ἄλλους. Κι ὅλο αὐτό χωρίς νά ὑπάρχει ἡ δυνατότητα καί ἡ διάθεση μελέτης τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, τῆς σπουδῆς πάνω στά λάθη καί τά πάθη πού βιώνουμε πρωτίστως ἐμεῖς, ὅπως καί οἱ ἄλλοι. Κι ἐνῶ τά πάθη πρέπει νά γίνονται ἀφορμή μετάνοιας, ἐμεῖς ἐντρυφούμε στά πάθη τῶν ἄλλων, γιά νά περνᾶ ὁ χρόνος χωρίς νά βάζουμε ἀρχή μετανόιας.

Ἡ χαρά τῆς ἀγάπης

Νομίζουμε ὅτι ξεφεύγουμε ἀπό τίς βιοτικές μέριμνες μέσα ἀπό τίς «μωρές ζητήσεις». Ὅμως αὐτές δέν δίνουν νόημα στή ζωή μας. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά βροῦμε σκοπό στήν προσευχή, στή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, στή συνάντηση μέ τόν συνάνθρωπο καί στήν ἀναζήτηση τῆς σωτηρίας μέσω τῆς ἀγάπης καί τῶν καλῶν ἔργων. Ἡ καλύτερη ἀπάντηση στή ματαιότητα καί «τό ἀνώφελον» εἶναι ἡ χαρά τῆς ἀγάπης. Ἡ συζήτηση γιά τόν Θεό καί τήν ἀλήθεια. Καί ἡ μετατροπή τῆς περιέργειας σέ ἀγώνα γιά πνευματική τροφή καί δημιουργία. Ἄς ἀγωνιστοῦμε λοιπόν ὅσο μπορούμε νά περιορίσουμε τή ματαιότητα στή ζωή μας, μέ μικρότερα ἢ μεγαλύτερα βήματα. Ὅπως κάνει ἡ Ἐκκλησία στή γνήσια πορεία τῆς.

π. Θ.Μ.

18 Ἰουλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451)».

Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ἦχος: γ' – Ἐσθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ε' 14-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ἰουλίου, Ε' Ματθαίου

Ἀπόστολος: Γαλ. δ' 22-27 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η' 28 - θ' 1.

**Νέα πολυτελῆς ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικός εἰκονογραφημένος τόμος**

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ**

(Α' ἔκδ., σχῆμα 20x27, σελ. 416)

Ἡ παροῦσα πολυτελῆς ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρό Βυζάντιο», μὲ τό περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ' Σταυροφορία καὶ ἱερά Λειψάνα «ἀγνώστων» ἁγίων στή Χριστιανικὴ Δύση. Τό Β' μέρος ἐπικεντρώνεται σέ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὡς ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτής, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινανοῦ Ἐλληνομουσείου. Καὶ τό Γ' μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λειψάνα Ἁγίων στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τίς «ἱστορικές περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπός τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νά προβάλλει τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων ὡς πρότυπα γιὰ τὴ σχέση καὶ τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στόν Θεό καὶ νά μᾶς γνωρίσει τὴν ἱστορία καὶ τόν πολιτισμό, τὴν ἐπιστημονική - ἱστορική θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἁγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς στή Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατά τὴν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Φράγκους, τό ἔτος 1204 μ.Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr